

Abstrakt

Architektura je nedílnou součástí (nejen) vizuálního světa a lidské existence. Její pozice se rozpíná mezi oblastí utilitární a umělecké funkce. Jaké však jsou její specifické vlastnosti, které jí spojují s výtvarnou kulturou? Je současná architektura vizuálně a prožitkově inspirativní?

Disertační práce rozvíjí úvahu nad tím, jak prostřednictvím práce s architektonickým detailem zprostředkovat moderní architekturu studentům na školách a trvale ji začlenit do vzdělávání. Propojení teoretického základu s autorovým individuálním pohledem na estetické kvality architektonického detailu je cílem, jehož účelem je nalezení didaktického východiska. Za prostředek k přiblížení a uchopení tohoto fenoménu je použita fotografie, která je zde chápána jako plynulý přechod mezi trojrozměrným a dvojrozměrným světem. Současně však funguje zcela autonomně.

Výzkumná metoda vychází z principu interpretativní fenomenologické analýzy, ve které se prostřednictvím interpretace výtvarných prací respondentů a komparace autorovy individuální výtvarné tvorby, hledají styčné body a nové možnosti pro výtvarnou výchovu. S architektonickým detailem je zacházeno jako s výtvarným jazykem a současně médiem, jež skýtá řadu alternativ, ale který doposud nenalezl své plné využití. Proto vyústění práce tvoří návrh

kurikulární koncepce, která předkládá návrh na kreativní transformaci fenoménu architektonického detailu do výtvarné edukace.

Klíčová slova

Architektura, detail, fotografie, komparace, signatura, výtvarná výchova, výtvarný jazyk, interpretativní fenomenologická analýza